

NICULESCU

ALEXANDRE DUMAS

The Three Musketeers

Cei trei muschetari

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

MP3

Audiobook
inclus

Valoarea timbrului literar este 2% din prețul de vânzare și se adaugă acestuia. Sumele se virează la Uniunea Scriitorilor din România, cont nr. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001, sucursala BCR Unirea.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUMAS, ALEXANDRE TATĂL

The Three Musketeers = Cei trei muschetari / Alexandre Dumas;

trad.: Bianca-Lidia Zbarcea. - Ed. bilingvă abreviată. - București:

Editura Niculescu, 2019

ISBN 978-606-38-0344-4

I. Zbarcea, Bianca-Lidia (trad.)

821.131.1

© The Gresham Publishing Company Ltd, 2016

Titlu original: *The Three Musketeers*, by Alexandre Dumas

© Editura NICULESCU, 2019

Bd. Regiei 6D, 060204 – București, România

Telefon: 021 312 97 82; Fax: 021 314 88 55

E-mail: editura@niculescu.ro

Internet: www.niculescu.ro

Comenzi online: www.niculescu.ro

Comenzi e-mail: vanzari@niculescu.ro

Comenzi telefonice: 0724 505 380, 021 312 97 82

Redactor: Liliana Scarlat

Tehnoredactor: Lucian Curteanu

Adaptare copertă: Carmen Lucaci

Tipărit la Tipografia REAL

ISBN 978-606-38-0344-4

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare și accesare a datelor, fără permisiunea Editurii NICULESCU.

Orice nerespectare a acestor prevederi conduce în mod automat la răspunderea penală față de legile naționale și internaționale privind proprietatea intelectuală.

Editura NICULESCU este partener și distribuitor oficial **OXFORD UNIVERSITY PRESS** în România.

E-mail: oxford@niculescu.ro; Internet: www.oxford-niculescu.ro

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Alexandre Dumas

The Three Musketeers

Cei trei muschetari

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Bianca-Lidia Zbarcea

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Teme	15
Viața lui Alexandre Dumas	16
Contextul istoric	18
Narațiunea	20
Personajele principale.....	21
Lista personajelor	27
THE THREE MUSKETEERS / <i>CEI TREI MUSCHETARI</i>	
1 A Fight	30
Lupta	31
2 The Lost Letter	38
Scrisoarea pierdută.....	39
3 The Captain of Musketeers	44
Căpitanul muschetarilor	45
4 The King's Musketeers and the Cardinal's Guards... 56	
Muschetarii regelui și gărzile cardinalului	57
5 The King.....	72
Regele.....	73
6 The Little Man.....	78
Omulețul scund	79

7	The Duke	94
	Ducele	95
8	The Man of Meung	102
	Bărbatul din Meung	103
9	The Plot Thickens	116
	Lucrurile se complică	117
10	Plan of Campaign	124
	Planul de luptă	125
11	The Journey	134
	Călătoria	135
12	The Comtesse de Winter	144
	Contesa de Winter	145
13	The Ball	152
	Balul	153
14	The Pavilion	160
	Pavilionul	161
15	Rescue	166
	Salvarea	167
16	The Convent at Béthune	176
	Mănăstirea din Béthune	177
17	The Man in the Red Cloak	188
	Omul cu pelerina roșie	189
18	Execution	198
	Execuția	199
19	The Cardinal's Messenger	204
	Mesagerul cardinalului	205
	GLOSAR	217

INTRODUCERE

Către cititor

Faimoasa carte a lui Alexandre Dumas, *Cei trei muschetari*, a fost deseori descrisă ca fiind o poveste palpitantă și plină de aventuri.

Volumul de față prezintă dueli, lupte între spadasi, identități greșite, loialități de nezdruccinat sau prea ușor încălcate, legături romantice și trădări în dragoste, intrigi politice, lupte pentru putere și fapte mișești.

Acțiunea are un ritm foarte rapid.

Publicată în 1844, cartea prezintă o poveste care se desfășoară la curtea regală din Franța anilor 1620, iar firul narativ al acesteia este complex și descrie multe intrigi secundare, câteva dintre personajele principale fiind inspirate de personalități istorice reale.

Vorbim despre o lume în care dacă cineva te insultă, îl poți provoca la duel, și în care servitorii loiali ai reginei nu vor ezita să-și riște viața într-o misiune periculoasă pentru a recupera bijuteria cu diamante a Majestății Sale. Muschetarii regelui își asumă faptul că este ceva normal să-ți riști viața pentru rege și regină, iar în cazul lui d'Artagnan, același lucru este perfect acceptabil și când vine vorba despre dragostea lui pentru o frumoasă domnișoară.

Povestea originală a fost publicată în foileton, în mai multe numere ale ziarului *Le Siècle*. Dumas a lucrat împreună cu un alt scriitor, a avut un partener de creație, Auguste Maquet (1813-1888), cei doi colaborând atât la această carte, cât și la *Contele de Monte Cristo* (1845-1846).

Această versiune a *Celor trei muschetari* este una abreviată, cu narațiunea și limbajul volumului original simplificate pentru a putea fi mai ușor înțelese.

Chiar și așa, răsturnările de situație din poveste pot face lucrurile destul de dificile și, prin urmare, am inclus în această ediție și rezumatul narațiunii, caracterizări de personaje și o scurtă prezentare a contextului istoric care să explice acțiunile personajelor. De asemenea, am adăugat la sfârșitul cărții un glosar și o discuție pe baza temelor care apar de-a lungul poveștii.

Dacă vă place această versiune abreviată, vă încurajăm cu mult drag să încercați să citiți și originalul; poate că limbajul sofisticat va fi o provocare, dar acțiunea intensă vă va capta cu siguranță atenția.

Reinvestirea conține câteva modificări ale intrigii: există mai puține scene de dragoste și mai puțină violență decât descrie cartea originală scrisă de Dumas. Cu toate acestea, și în versiunea de față au loc multe aventuri și suntem pe deplin convinși că acțiunea rapidă desfășurată în Franța secolului al XVII-lea vă va încânta.

Atenție: urmează dezvăluiri! Săriți peste aceste pagini introductive, dacă vreți ca povestea să rămână o surpriză!

Rezumat

Acesta este un rezumat al versiunii repovestite de noi. Există câteva pasaje unde povestea diferă puțin de originalul lui Alexandre Dumas. Constance Bonacieux este soția domnului Bonacieux în original, dar în versiunea noastră, ea e nepoata acestuia. Există multe scene care nu apar aici, precum cele care prezintă în mod detaliat crimele comise de „Milady”. Originalul cuprinde și multe alte personaje pe care nu le-am putut include aici, neavând loc pentru toate în această ediție prescurtată.

D'Artagnan este un tânăr francez care dorește să devină unul dintre muschetarii regelui Ludovic al XIII-lea. Povestea începe cu momentul în care acesta își părăsește casa din Gasconia și pornește la drum către Paris. Singurul său însoțitor este un cal ca vai de el. D'Artagnan deține o scrisoare de la tatăl său prin care îl prezintă vechiului său prieten, domnul de Tréville, căpitanul muschetarilor regelui.

D'Artagnan este un tânăr curajos, dar nehibzuit și foarte iute la mânie. Așa că atunci când niște bărbați de la o tavernă din Meung îl iau în răs pe calul său gălbui și bătrâior, sare imediat și îi provocă la luptă. Este depășit numeric, oponenții săi fiind cinci la număr, și, deși luptă vitejește, aceștia îl bat până își pierde cunoștința și îi rup spada.

Conducătorul lor, un bărbat cu o cicatrice pe față (pe care îl vom reîntâlni mai târziu), este descris dând instrucțiuni unei femei frumoase căreia îi spune „Milady” (și pe ea o vom mai întâlni), trimitând-o în Anglia pentru a-i urmări toate

mişcărilor unui anumit duce și pentru a-l anunța când acesta pleacă spre Paris. Acest detaliu este important mai târziu.

În timp ce d'Artagnan este inconștient, bărbatul cu cicatricea îi fură din haină scrisoarea de recomandare către domnul de Tréville. D'Artagnan se trezește a doua zi și descoperă că scrisoarea a dispărut, iar spada îi e ruptă. Cu toate acestea, refuză să se dea bătut, așa că își vinde calul gălbui și își continuă drumul spre Paris.

De îndată ce ajunge în oraș, merge în vizită la domnul de Tréville. În timp ce așteaptă să fie primit, aude din greșeală discuția dintre muschetarii Porthos și Aramis și căpitanul lor. Domnul de Tréville este furios pe ei pentru o încăierare la tavernă și este dezamăgit că un alt muschetar, Athos, nici măcar nu s-a obosit să se prezinte în fața lui. De fapt, Athos fusese grav rănit. Acesta, în mod evident un bărbat puternic, apare și el, dar leșină din pricina durerii provocate de rana cu care se alesese în timpul luptei.

D'Artagnan ajunge în sfârșit să i se prezinte domnului de Tréville, dar fără scrisoarea de recomandare de la tatăl său, Tréville refuză să-l primească în rândul muschetarilor. D'Artagnan îi spune lui Tréville despre „bărbatul din Meung” (cel care i-a furat scrisoarea) și despre frumoasa Milady. Este clar că Tréville știe despre cine este vorba și îi spune lui d'Artagnan că e spre binele lui să stea departe de acel om.

Domnul de Tréville acceptă să-i dea lui d'Artagnan o recomandare pentru directorul Academiei Regale, unde ar urma să învețe să mânuiască spada. D'Artagnan îi mulțumește, dar e dezamăgit că nu e acceptat ca muschetar pe loc. De-ar avea scrisoarea aia!

Chiar atunci când e pe cale să primească recomandarea scrisă de la Tréville, d'Artagnan îl zărește pe „bărbatul din Meung” într-o mulțime de oameni. Vrea să se răzbune. Ignorând total sfatul lui Tréville, o ia la goană încercând să-l ajungă din urmă. Pe drum, el se ciocnește și îi insultă separat pe cei trei muschetari de mai devreme, Athos, Porthos și Aramis.

Fiecare dintre ei îl provoacă la duel pentru lipsa lui de polițe. După mai puțin de 24 de ore petrecute la Paris, d'Artagnan a fost deja provocat la dueluri de cei mai buni spadasi din Franța! Ba mai mult, l-a pierdut din vedere și pe inamicul său, „bărbatul din Meung”!

Se prezintă la primul duel și descoperă că este așteptat de toți cei trei muschetari. Sunt pe cale să înceapă lupta, dar gărzile cardinalului își fac apariția și vor să-i aresteze pe toți din cauza duelurilor. Cei patru se iau la bătaie cu gărzile și câștigă, împrietenindu-se pe parcurs.

Muschetarii îi spun căpitanului cât de priceput este d'Artagnan la mânuirea spadei, iar Tréville acceptă să-l primească pe acesta în rândul muschetarilor. Este un spadasin talentat și, în ciuda aroganței specifice tinereții și a temperamentului vulcanic, dă dovadă de un comportament frățesc și generos față de restul muschetarilor.

Într-o zi, pe Artagnan îl vizitează proprietarul locuinței sale, domnul Bonacieux. Acesta locuiește în încăperile de sub odaia lui d'Artagnan. Nepoata sa, Constance, fusese răpită de un bărbat cu o cicatrice pe față, iar Bonacieux îi cere ajutorul lui d'Artagnan. Această domnișoară este slujitoarea reginei Anne. Bătrânul bănuiește că cel mai puternic om al Franței, cardinalul Richelieu, a răpit-o, deoarece vrea să afle secretele reginei.

Își fac apariția gărzile cardinalului, iar d'Artagnan îi lasă să-l aresteze pe Bonacieux. La urma urmei, și-a spus el, ce rost are să fie amândoi arestați? Cine ar mai salva-o pe Constance?

Însă Constance reușește să scape singură și se prezintă la ușa domnului Bonacieux. Cu toate acestea, la el acasă o așteaptă gărzile, care încearcă s-o prindă. D'Artagnan, în locuința de deasupra, ascultă ce se întâmplă printr-o gaură pe care a făcut-o în podea. Se grăbește s-o salveze. Înfrânge gărzile și o duce pe Constance acasă la Athos pentru a fi în siguranță.

Urmează o serie de evenimente încurcate de-a lungul cărorora d'Artagnan duce mesaje la palat pentru Constance, o transportă într-un loc sigur și o zărește, îmbrăcată cu pelerină și deghizată, furișându-se prin împrejurimile Parisului și comportându-se cât se poate de suspect. Este clar că d'Artagnan e atras de Constance și că e dornic să-i facă pe plac și să o ajute.

O vede cu cineva care e îmbrăcat în haine de muschetar. D'Artagnan devine gelos. Merge la ei plin de furie. Se pare că bărbatul e deghizat în muschetar, dar este, în realitate, ducele de Buckingham, amantul secret al reginei și inamicul Franței. Toate misterele și furișările au fost cauzate de încercarea lui Constance de a-l ajuta să intre pe ascuns în palat pentru a o vedea pe regină.

Acesta este secretul pe care cardinalul vrea să-l afle de la Constance și, în ultimă instanță, să-l dezvăluie regelui: evidenta dragoste a reginei pentru un inamic. Cardinalul a fost cel care a trimis-o pe spioana cunoscută sub numele de Milady la Londra, pentru a-l anunța de îndată ce ducele avea să plece spre Paris. Se prea poate ca toți să fie urmăriți.

Constance îl conduce pe duce la regină, d'Artagnan urmându-i îndeaproape. Regina știe că este urmărită de spioni, așa că îi spune ducelui să plece, dar nu înainte de a-i oferi o dovadă a iubirii ei, o casetă cu 12 diamante primite în dar de la rege.

Una dintre servitoarele reginei, care este de fapt spionul cardinalului, află despre cadou și îi dă raportul acestuia. Cardinalul îl convinge pe rege să organizeze un bal uriaș, la care regina trebuie să facă act de prezență și să poarte cele 12 diamante.

De asemenea, acesta îi spune lui Milady să-l găsească pe duce în Londra și să conceapă un plan pentru a fura două diamante din cadoul de la regină înainte să-l recupereze cineva.

Regina știe că trebuie să poarte diamantele sau riscă să fie nevoită să explice unde sunt! Ea o roagă pe Constance să o ajute să recupereze nestematele și îi dă un inel din aur pentru a putea plăti călătoria.

Constance îi cere inițial ajutorul unchiului său, dar el refuză. Acesta este furios că a fost întemnițat. În ziua eliberării din închisoare, contele de Rochefort (un bărbat înalt și înfricoșător cu o cicatrice pe față, „bărbatul din Meung”) l-a dus să-l vadă pe cardinalul Richelieu.

Richelieu l-a atras pe Bonacieux de partea sa prin faptul că l-a numit „prietenu” său și i-a oferit un sac cu bani. Așa că atunci când își dă seama că nepoata lui vorbea despre regină și Buckingham, Bonacieux merge imediat să-și anunțe noul prieten, cardinalul, ce a aflat.

Constance e îngrozită când se prinde că a dezvăluit secretele reginei și că acestea vor ajunge la urechile cardinalului. Câteva momente mai târziu, ea aude o voce de la etajul de mai sus.

D'Artagnan a ascultat din nou toată conversația prin podea. Se oferă s-o ajute. Constance îi dă sacul cu bani oferit de cardinal lui Bonacieux.

Domnul Bonacieux se întoarce însoțit de Rochefort („bărbatul din Meung”). D'Artagnan și Constance fug la etajul superior în camera lui d'Artagnan pentru a-i asculta pe cei doi. Se pare că aceștia au aflat totul, așa că d'Artagnan trebuie să acționeze de îndată.

El merge la Tréville. Tréville e de părere că d'Artagnan ar trebui să-i roage pe cei trei muschetari să meargă cu el. Aceștia acceptă încântați. Pe drum, cei patru sunt atacați în mod repetat de oamenii cardinalului. Doar d'Artagnan reușește să ajungă la Londra. Îl găsește pe Buckingham, dar împreună descoperă că din bijuterie lipsesc două diamante. Ducele comandă două duplicate, iar d'Artagnan se întoarce la Paris schimbând mai mulți cai în doar 12 ore! Regina își primește diamantele, iar regele nu bănuiește nimic. Ea îl recompensează pe d'Artagnan oferindu-i un inel imens cu diamante.

Constance e răpită din nou. D'Artagnan apelează la prietenii lui muschetari pentru a-l ajuta să o salveze. Milady primește misiunea de a o găsi pe Constance și de a rezolva problema, fiind deja furioasă că planurile i-au fost zădărnicate de d'Artagnan. Ea găsește mănăstirea unde se ascunde Constance, pe care o păcălește și o otrăvește.

Muschetarii o găsesc în sfârșit pe Milady, dar nu îndeajuns de repede pentru a o salva pe Constance, care moare din cauza otrăvii. Se află că Milady este o fostă deținută. De asemenea, ni se aduce la cunoștință că ea e soția lui Athos. Muschetarii și d'Artagnan organizează un proces pentru Milady și o găsesc vinovată. Aceasta este executată.

Lista personajelor

D'ARTAGNAN, un tânăr care dorește să devină muschetarul regelui

ATHOS, un muschetar al regelui

ARAMIS, un muschetar al regelui

PORTHOS, un muschetar al regelui

PLANCHET, servitorul lui d'Artagnan

GRIMAUD, servitorul lui Athos

BAZIN, servitorul lui Aramis

MOUSQUETON, servitorul lui Porthos

DOMNUL DE TRÉVILLE, căpitanul muschetarilor regelui

DOMNUL BONACIEUX, proprietarul locuinței lui d'Artagnan

CONSTANCE BONACIEUX, nepoata lui Bonacieux

MILADY, cunoscută și sub numele de contesa de Winter

REGINA ANA, Ana de Austria, regina spaniolă

CARDINALUL RICHELIEU, cel mai influent om din Franța

DUCELE DE BUCKINGHAM, cel mai influent om din Anglia, în afară de rege

„BĂRBATUL DIN MEUNG” (contele de Rochefort), spionul cardinalului

JUSSAC, un membru al gărzilor cardinalului

CONTELE DE WARDES, un bărbat care avea permis de traversare a Canalului Mânecii

CĂLĂUL DIN LILLE

DOMNUL LAPORTE, purtătorul mantiei reginei și nașul lui
Constance Bonacieux

DOAMNA DE LANNOY, una dintre servitoarele reginei și spion al
cardinalului

The Three Musketeers

Cei trei muschetari

Chapter One

A Fight

It was the horse that caused all the trouble ... It was an old yellow pony that had been given to d'Artagnan by his father, who had had little else to offer except advice.

“My son,” he had said, “the time has come for you to go out into the world to seek fame and fortune. It is by his courage and his sword that a man may grow rich nowadays. I have nothing to give you but these fifteen pieces of gold and a letter to my old friend, Monsieur de Tréville, in Paris. Follow his example. As a young man without fortune he went to Paris to make his way in the world. Now he is Captain of the Musketeers whose duty it is to guard our King. Go to him with this letter, and may you do as he has done.”

D'Artagnan had put the letter in his pocket, along with the gold pieces and the recipe for an ointment which his mother said would quickly heal all but death wounds. Then off he went on his yellow horse.

In the early evening of the first Monday of April 1626 he rode into the city of Meung. Many people turned their heads to see him go by. He was a good-looking young fellow, tall for his nineteen years, his face was lean and bold, with high cheekbones and dark, burning eyes.

Capitolul 1

Lupta

De la cal au pornit toate necazurile... Era un ponei bătrân, de un galben-spălăcit, care-i fusese dăruit lui d'Artagnan de către tatăl său, neavând mai mult să-i ofere pe lângă sfaturi.

— Fiule, îi spuse el, a venit timpul să pleci în lume pentru a căuta faimă și avere. Dacă ai curaj și știi să mânuiеști spada, atunci ai tot ce-ți trebuie pentru a deveni bogat în zilele noastre. Nu am mai mult să-ți ofer în afară de aceste cincisprezece monede de aur și o scrisoare către bunul și vechiul meu prieten din Paris, domnul de Tréville. Urmează-i exemplul. Pe când era doar un tânăr fără avere, el s-a dus la Paris pentru a-și găsi drumul în viață. Acum este căpitanul muschetarilor, a căror datorie este aceea de a-și proteja regele. Mergi la el cu această scrisoare și poate vei reuși să faci și tu la fel.

D'Artagnan puse scrisoarea în buzunar, alături de monedele de aur și de rețeta pentru un unguent despre care mama sa spusese că vindecă rapid toate rănilile, în afară de cele fatale. Apoi porni la drum pe calul său gălbui.

În seara primei zile de luni din aprilie 1626, el intra în orașul Meung. Mulți întorceau capul pentru a-l vedea trecând. Era un tânăr arătos, înalt pentru cei 19 ani ai lui, slab la față, curajos, cu pomeți ridicați și ochi negri, pătrunzători.

D'Artagnan stared fiercely into the eyes of the passers-by. He was by birth a Gascon, and the people of Gascony are famous for their quick tempers and their daring in the face of danger.

He jogged into the courtyard of an inn and swung down from the saddle. There came a great shout of laughter. D'Artagnan swung on his heel and glared at the inn.

A man sat by an open window on the ground floor. He was about thirty years of age, with piercing black eyes, a pale skin, a strong nose, and a neat tuft of black beard. His left cheek was marked by a scar.

Beside him sat two men who seemed to hang upon his words. The stranger's eyes were on the yellow horse and, as d'Artagnan watched, he pointed at the beast and said something that made his companions laugh again loudly.

D'Artagnan flamed with anger. His hand flew to the hilt of his sword, and he strode towards the window. "You, sir," he cried, "tell me what you are laughing at, and we shall laugh together!"

"I was not speaking to you, sir," the man replied coldly.

"But I was speaking to you!" cried the young man.

The unknown looked at him again, then left the window and came out of the inn.

"This horse," he said, "must have been a buttercup in his youth. Yellow is a well-known colour in flowers, but till the present time very rare among horses."

The man turned on his heel and took a step towards the inn. D'Artagnan drew his sword from the scabbard and followed him, crying: "Turn, Master Joker—or must I strike you from behind?"

D'Artagnan privea cu hotărâre în ochii trecătorilor. Era din naștere gascon, iar oamenii din Gasconia sunt renumiți pentru firea lor iute și curajul în fața pericolului.

Intră la galop în curtea unui han și coborî din șa. Un hohot de râs îi ajunse dintr-odată la urechi. D'Artagnan se întoarse pe călcâie și se uită spre han.

În dreptul unei ferestre deschise la parter, se afla un bărbat. Avea vreo treizeci de ani, ochi negri pătrunzători, pielea albă, un nas bine conturat și un smoc îngrijit de barbă neagră. Obrazul său stâng era brăzdat de o cicatrice.

Lângă el se aflau doi bărbați care păreau să-i soarbă cuvintele. Ochii străinului erau fixați pe calul gălbui și d'Artagnan observă cum arătă spre animal și spuse ceva care-i făcu pe amicii săi să râdă din nou în hohote.

D'Artagnan se umplu de mânie. Puse din instinct mâna pe mânerul spadei și se îndreptă spre fereastră.

— Domnule, strigă el, spuneți-mi și mie de ce râdeți ca să râdem împreună.

— Nu vorbeam cu dumneata, domnule, îi răspunse bărbatul rece.

— Dar eu vorbesc cu dumneata, se răsti tânărul.

Necunoscutul îl mai privi o dată, iar apoi plecă de la fereastră și ieși din han.

— Calul ăsta, îi spuse el, trebuie să fi fost o floristică galbenă în tinerețea lui, culoare des întâlnită la plante, dar până în prezent, mai rar văzută la cai.

Bărbatul se întoarse și se îndreptă spre han. D'Artagnan își scoase spada din teacă și îl urmă, răcnind:

— Întoarce-te, stăpâne glumeț, sau preferi să fii lovit pe la spate?

“Strike me!” exclaimed the other, turning sharply. He stared at the young man with as much astonishment as contempt. “Why, my good fellow, you must be mad!”

He had scarcely finished when d’Artagnan made a furious lunge at him with his sword. In a second the stranger’s blade was in his hand. Out of the inn rushed the stranger’s friends, the host and half-a-dozen servants armed with sticks and shovels. They fell on d’Artagnan, and he was struck from two sides at once. One blow fell on his sword and broke it in two; a second crashed down on his head and he sank to the ground, blood running down his face.

The landlord looked to the stranger as if for advice.

“Take him inside and see to his wound,” said the unknown coldly. “Then replace him on his orange horse, and let him be gone.”

At a sign from the landlord, the servants lifted the young man and carried him inside.

The stranger went back to his place at the window and calmly sat. Soon the innkeeper hurried into the room and asked if he were hurt. The stranger smiled.

“I have met with no harm,” he said. “How is the madman?”

“He spoke to us,” replied the host. “He said, ‘We shall see what Monsieur de Tréville will think of this insult to his friend.’ Then he fainted once more.”

“Tréville?” said the stranger softly, eyes narrowed.

“I looked in his pocket,” said the landlord. “There was a letter in it—addressed to Monsieur de Tréville, in Paris.”

“Have you taken off his doublet?”

— Să fiu lovit! exclamă celălalt, întorcându-se brusc. Îl privi pe tânăr cu uimire, dar și cu un mare dispreț. Ei bine, prietene, trebuie să-ți fi pierdut mințile!

Nici nu apucă să termine bine de vorbit, că d'Artagnan se aruncă furios cu spada în direcția lui. Într-o secundă, necunoscutul își scoase și el spada. Din han se repeziră afară prietenii străinului, gazda și încă vreo șase servitori înarmați cu ciomege și lopeți. Săriră toți pe d'Artagnan, care era lovit din două părți în același timp. Una dintre loviturii îi nimeri spada și i-o rupse în două, iar următoarea îl nimeri în cap și îl doborî la pământ, cu sângele scurgându-i-se pe față.

Hangiul se uită la necunoscut ca și cum aștepta instrucțiuni.

— Du-l înăuntru și îngrijește-i rana, spuse necunoscutul cu răceală în glas. Apoi suiți-l înapoi pe calul lui portocaliu și dus să fie.

La un semn al hangiului, servitorii îl ridicară pe tânăr și îl duseră înăuntru.

Necunoscutul se întoarse la locul său de la fereastră și se așeză liniștit. Curând, hangiul intră grăbit în cameră și îl întrebă dacă fusese rănit. Necunoscutul zâmbi.

— N-am pățit nimic, răspunse el. Ce face smintitul?

— Ne-a vorbit, îl informă hangiul. A spus: „Vom vedea noi ce crede domnul de Tréville de insulta asta la adresa prietenului său.” Apoi a leșinat iar.

— Tréville? întrebă necunoscutul încet, devenind mai atent.

— M-am uitat în buzunarul lui, îi spuse hangiul. Avea o scrisoare adresată domnului de Tréville, din Paris.

— I-ai dat jos tunica?

“It’s in the kitchen. If this young fool annoys you—”

“He does! Now, call my servant and have my horse saddled at once.”

The landlord hurried from the room.

“It is not necessary for Milady to be seen by this fellow,” said the stranger softly to himself, “but I should like to know what is in this letter for Tréville.”

Quietly he went to the kitchen. It was empty, but young d’Artagnan’s doublet lay on a chair. The stranger stepped quickly into the room and the door closed behind him.

— E în bucătărie. Dacă tânărul acesta neghiob vă supără...

— Să știi că așa e! Acum cheamă-mi servitorul și pune șaua degrabă pe cal.

Hangiul ieși în viteză din cameră.

— E mai bine ca Milady să nu-l vadă, șopti necunoscutul ca pentru sine, dar mi-ar plăcea să aflu ce scrie în scrisoarea asta către Tréville.

Merse pe nesimțite la bucătărie. Nu se afla nimeni acolo, dar tunică lui d'Artagnan era aruncată pe un scaun. Necunoscutul păși iute în cameră și închise ușa după el.